

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ
ДАНА 11. ЈУНА 2015. ГОДИНЕ**

Председник већа: Добар дан свима, седите.

Председник већа отвара заседање и објављује наставак главног претреса у предмету Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине под службеним бројем К-По2 2/14 против оптужених Жарка Милошевића и др. због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗЈ у саизвршилаштву у вези са чланом 22 КЗЈ и др. а по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО број 9/13 од 31.12.2013. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Председник већа утврђује да су на главни претрес приступили:

Заменик тужиоца за ратне злочине у Београду, Душан Кнежевић.

Пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљаић.

Оптужени Драган Митровић присутан са браниоцем адвокатом Војиславом Вукотићем, оптужени Драган Лончар присутан са браниоцем адвокатом Николом Николићем, оптужени Мирко Опачић присутан са браниоцима адвокатом Бранкицом Мајкић и адвокатом Душаном Игњатовићем, оптужени Мирослав Милинковић присутан са браниоцем адвокатом Радојем Алексићем и присутна је бранилац окривљеног сарадника адвокат Мирјана Абдоли.

На главни претрес је приступио и стални судски вештак професор доктор Душан Дуњић.

Шта је са Миланом Опачићем, сведоком?

Адв. Бранкица Мајкић: Ако дозволите судија, Бранкица Мајкић, адвокат, као браниоци Мирка Опачића ми би одустали од тог предлога доказног, уредно је примио позив, молимо да не буде санкционисан, једноставно здравствено стање и године не дозвољавају да се појави пред судом.

Председник већа: Добро. Ова наша Служба за подршку сведоцима је контактирала мислим телефоном и рекли су ми да има доста година, да је болестан и они су наводно рекли можда ће доћи зависно од здравственог стања, зато Вас питам.

На главни претрес није приступио сведок Милан Опачић, за кога бранилац Опачић Мирка, адвокат Бранкица Мајкић, изјављује да се ради о његовом оцу који је стар.

Колико кажете, 85?

Адв. Бранкица Мајкић: 84, `31. годиште.

Председник већа:

84 године, да је болестан и да због здравствених разлога иако је уредно примио позив, одустају од предлога да се исти саслуша на главном претресу.

Добро.

Како су испуњени процесне претпоставке за одржавање главног претреса,

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави наставком доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

У смислу члана 236 став 1 ЗКП врши се тонско снимање главног претреса и транскрипти аудио записа су саставни део записника о главном претресу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Отклања се извођење доказа саслушањем у својству сведока Милана Опачића, обзиром да су бараниоци оптуженог Опачић Мирка, повукли предлог за саслушање овог сведока из здравствених разлога.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Наставља се доказни поступак читањем писмене документације из списка предмета, па се чита:

-Налаз и мишљење судско медицинска експертиза Института за судску медицину састављена од стране комисије професора др Душана Дуњића и доцента др Зорана Михајловића од 27.05.2015. године.

-затим се чита.....

Морамо да прочитамо још неке потврде за оптуженог Митровић Драгана, које је бранилац предлагао да се изведу као доказ.

-Чита се потврда Српске области Славонија, Барања и Западни Срем, Министарства унутрашњих послова у Шиду од 07.11.1991. године за оптуженог Митровић Драгана;

-затим се чита и потврда Српске области Славонија, Барања и Западни Срем, Општине Вуковар, број 35-58 из 1991. године за Митровић Драгана;

-потом се чита извод из матичне књиге умрлих за Јованку Мартић, Матичног подручја Нови Сад, под текућим бројем 1776 за 2008. годину, од 15.04.2011. године, и извод из матичне књиге умрлих за Бранка Тркуљу, матичног подручја Бегеч, под текућим бројем 18 за 2007. годину од 10.12.2009. године.

Предња писамена прочитана.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се испита судски вештак професор доктор Душан Дуњић.

Професоре изволите овде за пулт, само укључите микрофон.

Испитивање судског вештака проф.др ДУШАНА ДУЊИЋА

Стални судски вештак специјалиста судске медицине професор доктор Душан Дуњић са списка сталних судских вештака, опоменут, упозорен, заклет, изјави:

Докторе у вези са налазом испред комисије вештака коју сте сачињавали Ви и доцент доктор Зоран Михајловић од 27.05.2015. године ми смо тај налаз добили, странкама је достављен, примили су, реците ми имате ли још нешто да додате изузев овог што је овде написано, остајете ли у целости при овом налазу па евентуално можемо питања ако странке буду имале.

Судски вештак проф.др Душан Дуњић: Ја у целости остајем код овог писаног налаза и мишљења које смо урадили, а то је урађено на основу медицинске документације коју сте нам доставили и у регистру број 2 и број 7. Ми смо налаз који је цитиран, то је цитирана медицинска документација која се налази за ове случајеве, односно ове људе који су овде побројани на првој страници. И ми смо у склопу експертизе то радили тако да смо за сваки случај издвојили све што се односи на тај случај, од идентификације до ексхумације и обдукције, односно налаза и за сваки случај прокоментарисали по питањима суда које сте Ви поставили и доставили нама, дали одговор за сваки појединачни тај предмет.

Председник већа: Добро, ја видим да сте ви то прегледно онако све урадили за сваког настрадалога. Добро, је ли имате још нешто да додате?

Судски вештак проф.др Душан Дуњић: Па ја сам спремајући се за овај претрес заправо, само секунд, или ћу то у току овога рећи неколико ствари, значи уопштених ствари. Из судско медицинске праксе, наиме да би једна медицинска чињеница имала доказну вредност за суд она мора да има и доказну снагу. Доказна снага произилази из начина како је та медицинска чињеница утврђена, како је верификована и оно што је најбитније да је проверљива од стране сваког стручњака, другим речима само постојање тела, леша или делова тела, јесте медицинска чињеница, али да би имала доказну снагу за суд, она мора да буде транспарентна и на тај начин проверљива од стране сваког стручњака. Приметио сам да су у многим случајевима дати описи били

непотпуни, бар што се тиче трауме, тако да се дати опис неке трауме не може проверити и прецизирати од стране другог стручњака на који начин је та евентуално траума настала. Оно што је најбитније то је на крају узрок смрти сада генерално покушавам да заокружим све случајеве, то је да на трулим лешевима и скелетизованим какви су у конкретном случају били или на деловима тела, и поред постојања трауме није могуће утврдити заживотност повреде, то значи другим речима да само повреда која је настала заживотно она представља, а на неком виталном делу тела, она представља и узрок смрти. Пошто те заживотности на скелетизованим лешевима нема, то ни за једну повреду која је и типична за не знам неку врсту повредног оруђа или рецим пројектил, не може се тврдити са судско медицинског аспекта не може се тврдити да је она проузроковала узрок смрти, да је она довела до смртног исхода дотичне особе. Према томе, у највећем броју случајева су урађене ексхумације после да тако кажем од 1991. године догађај који је био урађене су 2002. и 2013. године, стање лешева, односно делова тела који су пронађени су били скелетизовани, то значи кости без меког ткива или са очуваним деловима, мањим деловима меког ткива које је било сапонификовано. Значи то су трулежне промене које су настале, и овакав степен трулежних промена нам дозвољава могућност да закључимо да су ови ексхумирани, ове ексхумиране особе страдале, могуће страдале и 1991. године, али без прецизног, прецизнијег одређивања датума, времена смрти. Уочио сам ту још једну, ја бих рекао грешку, у смислу идентификације, вероватно сте Ви то приметили....

Председник већа: Видела сам. Да.

Судски вештак проф.др Душан Дуњић: То се, односи се на Стјепана Штера, овде се ради о два, две особе очигледно, једна је рођена 1957. и прихваћено је да се то ради о Стјепану Штеру, а у другој потврди се ради о особи која је рођена `34. Стјепан Штер рођен `34. и означен бројем 40, али све што се односи на Стјепана Штера рођеног 1957. године цео записник се уствари односи на овога који је рођен 1957. године, тако да ја не знам да ли је ту дошло до замене тела, јер постоји један допис у коме се каже да су, да је званично прихваћено од родбине да се посмртни остаци који су обдуковани ради о Стјепану Штеру рођеном 1957. године, те да на скелету нису уочене заживотне трауматске промене на костима, како нема уочљивих трагова трауме, није могуће одредити карактер смрти, нити начин њеног настанка највероватније се ради о природној смрти. То је тај Стјепан Штер од 1957. године, рођен `57. године. Међутим, у допису Завода за судску медицину и потврди о умрлом, која је исто тако цитирана овде, то је све на страни број 5, ја се извињавам.

Председник већа: Видим, ево пратим Вас, да, да, пратим.

Судски вештак проф.др Душан Дуњић: Од 2002. године, каже се да је узрок смрти „*vulnus explosiva corporis*“, значи повреде ватреним оружјем, односно експлозивне повреде тела, што на костима, што њиховим обдукционим налазом није ни потврђено, тако да ја извлачим закључак да је дошло до неке промене у идентитету приликом овога. Они су узели ДНК кости и потврдили су да се ради о Стјепану Штеру, `57. године што овде има такође налаз, али се просто не зна сада одакле овај закључак у потврди о смрти. Пазите потврда о смрти се, то је један формулар на коме се исписују ти подаци за одређену особу, датум рођења, и све остало. Ето то је он што, у глобалу. Према томе да закључим значи у највећем броју случајева није могло да се утврди узрок смрти, јер се радило о скелетизованим лешевима, а тамо где су пронађене специфичне да кажем, под наводницима „специфичне“ повреде, на појединим деловима људског скелета, односно на, конкретно на глави и на бутњачи, у два, три, у три

случаја, радило се о повредама које су настале, које су могле да настану, исправљам се, које су могле да настану испаливањем пројектила из ватреног оружја. Е сада, оно што мени као судском медицинару на неки начин то смета, то је да су само констатоване у једном случају постоји мало бољи опис, у другом не постоји уопште опис, него се само каже да постоји један кружни дефект, или са заламањем или без описа тог заламања и прелома тих костију, на основу којих би се поузданије закључило да је заиста ту прошао пројектил ватреног оружја и ништа више. И у тим ситуацијама, у тим случајевима је закључено да се ради о, да је узрок смрти повреда главе ватреним оружјем, јер је на деловима људских костију пронађена таква оштећења. Према томе ту није прецизно описано, значи можемо да прихватимо, али само условно тај закључак да би та повреда главе могле да буде као узрок смрти. Зашто условно, због тога што нема ниједну промену која би доказала да је то настало заживотно, сада, после ексхумације, после толико година и тако даље, са једне стране, а са друге стране знамо да повреде главе су могле да настану у ситуацијама када се и постмортално пуца у неку која је већ на неки други начин усмрћена. Код повреда доњих екстремитета ви сте приметили у налазу, да постоје две особе које су повређене у, мислим да је лева бутњача, на граници доње трећине и колењача, значи потколеница, и ту су пронађене промене које одговарају повредама на костима насталим проласком пројектила ватреног оружја, међутим и у тим ситуацијама где је то пронађено, на тим скелетним остацима иако нису цела тела, дошло се до закључка да се ради, да је то узрок смрти, морам да напоменем да то је прилично произвољно закључивање о узроку смрти, јер повреда бутњаче и потколенице или бутног дела ватреним оружјем не мора да доведе до смртог исхода, зависно од тога да ли су те повреде настале, да ли су у склопу неких других повреда или су те повреде саме изловане, ако је таква повреда толиког обима, а не видим из описа, она је могла да доведе до искрварења постепеног и касније до смртог исхода, зависи од услова где се та особа налазила, да ли му је пружена помоћ и слично, према томе то нису делови тела који би апсолутно доводили до смртог исхода, као што је на пример таква слична повреда у пределу главе. То је оно што генерално сам покушао да вам сумирам целокупан налаз ових 15 случајева.

Председник већа: Добро. Хвала Вам лепо. Тужиоче има питања за судског вештака?

Заменик тужиоца: Упознат сам са Вашим налазом и мишљењем, прочитао сам и то све, интересује ме да ли приликом давања налаза и мишљења Ви се руководите и оним што пише у списима, односно шта су искази лица која су саслушана у овом поступку без обзира на њихово својство, значи да ли су то окривљени, да ли су то сведоци и тако даље?

Судски вештак проф.др Душан Дуњић: Нисам се руководио тиме.

Заменик тужиоца: Нисте се руководили?

Судски вештак проф.др Душан Дуњић: Не. Не.

Заменик тужиоца: Обзиром, ја ако ми суд дозволи, хоћу да кажем да уопште није било спорно током овог поступка, макар са моје тачке гледишта начин усмрћивања поменутих лица и да се они слажу у томе да су то повреде настале ватреним оружјем. Да ли сада ово што ја Вама кажем може на неки начин да утиче на било који, било како да Ви се изјасните везано за ово што сам Вам ја рекао? Значи да ли то и ти искази тих

сведока, окривљених и осталих, могу да утичу на неки закључак везано за усмрћивање лица у предмету чије сте вештачење радили?

Судски вештак проф.др Душан Дуњић: Ја не могу да процењујем валидност нормално сведока, то је ствар суда, и не могу да са судско медицинског аспекта говорим генерално за све ове случајеве, али ако постоји неко ко каже за одређену особу да је био упуцан ватреним оружјем како кажете, ја морам да видим ко је та особа овде и из налаза који овде постоји да кажем да он има повреде или он нема повреде од ватреног оружја. То је једино што могу да на неки начин или потврдим или искључим, исказ неког од сведока.

Заменик тужиоца: Сви говоре о томе да су сви лишени живота из ватреног оружја, то одмах могу да Вам кажем? Значи сви окривљени, сви сведоци?

Судски вештак проф.др Душан Дуњић: Али овде из.....

Председник већа: Мислим да је то већ питање оцене исказа и тако даље, вештак ради на основу онога што има, на основу медицинске документације, Ви сте се лепо изајснили на којим евентуално лешевима сте видели неке повреде, улазне ране, излазне, на којима нисте, да ли су настали заживотно или не, Ви сте лепо рекли, тако да би то већ било, то је оно што ће суд ценити, мислим правна оцена исказа сведока и окривљених.

Судски вештак проф.др Душан Дуњић: То је мислим претерано са моје стране, јер ево вам овај први случај који сам навео о Стјепану Штеру, овде чак и обдуценти наводе да се највероватније ради о природној смрти, да се ради о природној смрти, а у другом случају у неком документу се појављује да је тај неки Стјепан Штер који је рођен тада како сам рекао има експлозивне повреде, ја немам доказ да постоје експлозивне повреде, штавише постоји и допис у коме се каже да је то мушкарац без знакова трауматских промјена на овим прегледаним костима, које су прегледали, према томе ја заиста не бих могао да одговорим на такво питање, него конкретно ако има неки случај.

Заменик тужиоца: Добро, схватио сам, разумео сам, нисам први пут у суду. Обзиром на постморталне промене, односно трулежне промене и време ексхумације у односу на време егзекуције, да ли је могуће да је смрт тих лица настала из ватреног оружја, а да се то не региструје на лешу, односно лешевима? Да ли је могуће да буде пуцања из ватреног оружја у мека ткива, да се она сачувају и да узрок смрти буде од тога, а да се то не региструје на костима или ономе, деловима тела која су пронађена?

Судски вештак проф.др Душан Дуњић: Постоји могућност, постоји могућност да су погођени у мека ткива и да нису, која су иструлила потпуно, а да нису оставили трага на костима, односно на оним деловима костију који су пронађени у току ексхумације.

Заменик тужиоца: Немам питања више.

Председник већа: Хвала тужиоце. Пуномоћник оштећених је ли има питања за вештака? Немате. Одбрана? Бранилац Вукотић је ли имате питања?

Адв. Војислав Вукотић: Имам.

Председник већа: Само укључите молим Вас микрофон, да после не би било нисте се чули јер нисте били....

Адв. Војислав Вукотић: Да, да, адвокат Вукотић, бранилац Драгана Митровића, професоре на питање тужиоца о тим меким ткивима, јесте ли Ви, дали сте одговор сада чули смо, јесте ли Ви то утврђивали или могли да утврдите на неки начин или не?

Судски вештак проф.др Душан Дуњић: Ја нисам могао да утврдим да ли, јер овде је јасно написано да се ради о скелетизацији тела, људских костију, значи где нема меког ткива, где нема меког ткива, а остаци меког ткива су сапонификовани, само у једном случају су у грудном кошу пронађена два заостала поројектила, у сапонификованом ткиву, али ту има једно али, да на одећи која је била и на костима које су испред тог меког ткива грудно трбушног предела нису нађена оштећења, значи претпоставка је да су могли да прођу или између ребара претпоставка, али оно што су ти пројектили заустављени у телу, односно задржали се ако се ради о било којој врсти ватреног оружја, пушчаном или великог калибра или, нису описани пре свега ти пројектили, нити су пиштољски рецимо, да ли су пиштољски, поставља се питање да ли су они претходно прошли кроз неку препреку и то је оно што је битно. У том случају о коме говорим где су пронађена та два пројектила ми смо то и написали, да то није верификовано, што значи да је то могло да настане и на неки други начин пошто сам приметио овде да је било, да је ексхумација рађена значи 2013. године, а догађај је био 1991. године, постоји могућност да се пројектили који су испаљени пронађу на месту где је тело и где су те кости сахрањене, а да не припадају, да ме погрешно не разумете, да не припадају том телу, тој особи, то сам хтео да кажем, значи да су могли од неке друге особе или неког на неки други начин ту да се нађу, када се пуца онако у простору.

Адв. Војислав Вукотић: Хвала Вам професоре Дуњићу, ја немам даљих питања, а немам апсолутно никакав приговор на Ваш налаз.

Председник већа: Хвала Вукотићу. Бранилац адвокат Никола Николић? Нема. Алексић? Нико више нема, је ли? Да ли има неко од оптужених питања за судског вештака? Нема. Докторе хвала Вам лепо.

Судски вештак проф.др Душан Дуњић: Хвала и Вама.

Председник већа: На исцрпном налазу и данашњем овде објашњењу, ако имате трошковник Ви доставите, захваљујем. Слободни сте, можете ићи. Довиђења.

Има ли овде даљих доказних предлога неких? Тужилац нема. Пуномоћник оштећених? Не. Одбрана? Нема. Оптужени? Је ли онда можемо да констатујемо да је данас доказни поступак завршен.

Како нико од странака, ни заменик тужиоца за ратне злочине, нити пуномоћник оштећених, нити браниоци, а ни сами оптужени немају даљих доказних предлога,

Председник већа објављује да је доказни поступак завршен.

Нисам Вас чула само.

Адв. Радоје Алексић: Ја сам само тражио документацију на основу које да се, из Војног архива прибави, о томе, о периоду....

Председник већа: То све имате у списима колега, има у списима тужилаштва само што они нису предложили као доказ, ми смо прошли пут одбили ту Вашу потврду, ево ја ћу Вам рећи па можете да знате на страни 546/41 регистратор 2, ја сам то гледала прошли пут, само....

Адв. Радоје Алексић: Регистратор 2 страна?

Председник већа: Страна је 546/41, имате у регистратору 2, јесте.

Значи да је доказни поступак завршен.

Хоћемо одмах на завршну реч тужилац може? Добро.

Прелази се.... реците. Добро.

Адв. Војислав Вукотић: Ја се извињавам. Заиста је, адвокат Вукотић, ако би се позвао на неку врсту праксе у суђењима у овим предметима, ми смо увек и без тражења добијали неко време за припремање завршних речи.

Председник већа: Добро, ево сада ћемо се овако договорити, ако Вама треба време за припремање завршне речи није проблем, ја ћу данас кренути са завршном речи тужиоца пошто је он спреман, и са пуномоћником оштећених, је ли Ви можете? Ако одбрана данас не може, ми имамо и сутра радни дан, значи можемо за сутра и даћу вам још један термин за петак идући, па се можемо договорити, ако не можете данас. Ето.

Адв. Војислав Вукотић: Судија ја се извињавам.

Председник већа: Реците.

Адв. Војислав Вукотић: Само ако могу, немојте ми замерити што се поново јављам, ја од следећег понедељка, значи 15. до 19. овог месеца имам претрес у предмету „Овчара“, исто то има и колега тужилац....

Председник већа: Чекајте само молим Вас, ајмо онда овако да се одговоримо, само овако, кренућемо данас са завршном речи, тужилац и пуномоћник оштећених, Вукотићу је ли можете за сутра да спремите завршну реч?

Адв. Војислав Вукотић: Ево покушаћу.

Председник већа: Добро. Ево онда Вама ћу оставити за сутра, остали браниоци договорићемо се ако треба свима ћу дати сутра.

Адв. Војислав Вукотић: Ја могу да Вам кажем ја имам своје тезе...

Председник већа: Добро, па није проблем, сутра ћемо дати.

Адв. Војислав Вукотић: Мислио сам мало клијент треба нешто да каже....

Председник већа: Сутра ћемо онда Вама оставити да кренемо данас са тужиоцем, са пуномоћником оштећеног, остали браници можемо направити мислим ротацију мислим не морамо редом, ако Ви данас не можете Вас ћу оставити за сутра, ако неко буде још могао од одбране данас, ако не онда може одбрана сутра. Је ли може данас још неко од одбране? Реците. Добро. Добро, па зато Вас питам, хоћете данас онда Ви да дајете завршну реч. Укључите ми молим Вас само микрофон не чујем.

Адв. Никола Николић: Па знате шта ја би могао да дам данас завршну реч да не губимо сутра.

Председник већа: Добро, ништа онда ћемо овако Николићу кренути са тужиоцем, пуномоћником оштећених, Ви ако можете данас.

Адв. Никола Николић: Ја би послао замену онда.

Председник већа: Добро, сутра пошаљите замену. Ви ако још неко може данас? Вукотићу Ви остајете за сутра. Може. Добро, па и ја ћу да Вам дам зато што сте и идуће недеље заузети, онда за сутра. Добро. Петак је, сад ћу Вам рећи, петак 19-ти ујутру у 09.30.

ПРЕЛАЗИ СЕ НА ЗАВРШНУ РЕЧ СТРАНАКА

Заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић

Изволите колега.

Заменик тужиоца: Судија, дали сте довољно времена за припремање завршне речи, месец дана.

Председник већа: Ми смо најавили прошли пут, али добро ако странке ево имају сутра, па...

Заменик тужиоца: Јер ја у петак, ја сам следеће недеље целе одсутан.

Председник већа: Добро, изволите колега.

Заменик тужиоца: Поштоани суде, остајем у целини при поднетој оптужници и сматрам да је спроведеним доказним поступком утврђено да су оптужени починили кривично дело за које се терет, па стога предлажем да у односу на њих донесете осуђујућу пресуду.

Кривично дело за које се оптужени терете, ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 Кривичног закона савезне Републике Југославије а не Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, односно основног Кривичног закона, те Кривичног законика, због обавезне примене блажег закона за извршиоце, ово кривично дело врши онај ко кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба нареди или изврши неку од алтернативне одређених радњи извршења кривичног дела које су такстативно наведене у овом законском члану. Конкретно, тужилац терети оптужене за учешће у догађајима у временском периоду октобар, децембар 1991.године, када је убијено више цивилних лица мештана Сотина. Ради се о три таква догађаја. Најпре из октобра месеца 1991.године, када је на потезу Водице, на обали Дунава у близини села, приликом претреса терена на начин описан у

оптужници почињено убиство Стејпана Штера и Снежане Блажевић од стране окривљеног сарадника Жарка Милошевића и оптуженог Драгана Митровића. Потом из новембра месеца исте године, када је у винограду поред Дунава лишен живота Марин Кушић од стране окривљеног сарадника и на крају о догађају од 27.12.1991.године када је ликвидирано тринаесторо мештана Сотина и то: Марко Филиповић, Ката Филиповић, Славица Цицварић, Крешимир Ђукић, Марко Кушић, Магдалена Кушић, Ивица Матијашевић, Андрија Рајс, Марко Рагуж, Мирјана Рагуж, Мирослав Рагуж, Хенрик Сили и Жељко Војковић. У чему су улогу имали сви оптужени како је то прецизно наведено на страни четири до шест оптужнице. Током поступка међу странкама није било спорно постојање оружаног немеђународног сукоба, припадност оптужених једне од страна у сукобу, идентитет оштећених и њихов цивилни статус, механизам њиховог усмрћивања, догађај под тачком 2.оптужнице као и да су предметни злочини почињени у контексту оружаног сукоба. Оно око чега странке нису биле сагласне и што је међу њима остало спорно је учешће оптуженог Митровића у догађају описаном под тачком 1 оптужнице, односно свих оптужених осим окривљеног сарадника, у догађају под тачком 3 оптужнице.

Шта кажу оптужени у својој одбрани? Оптужени Митровић у односу на тачку 1 оптужнице наводи да је у Сотин упућен у новембру месецу 1991. године и то после 08. новембра, када је формирана локална станица милиције. Био је у акцији чишћења терена али не у октобру месецу како пише у оптужници, када су ликвидиране две особе, различитог пола. Томе је претходило пушкарање, односно размена ватре и залагање, али он тада није пуцао. Супротно томе окривљени сарадник Милошевић наводи да се предметни догађај одиграо у октобру месецу, да оштећени нису пружали било какав отпор, да је он, говори за себе, пуцао у Штера као и Цволе, а окривљени Митровић у Блажевићку. Исто тврди и сведок Предраг Безбрадица у истрази. Наводи да је негде у октобру месецу 1991. године, био учесник и очевидац овог догађаја, удаљен пет до шест метара, када је окривљени сарадник прво пуцао у Штера а потом окривљени Митровић у Блажевић Снежану. На претресу од 16.03.2015. године, различито се изјашњавао. Најпре истиче да не зна ко пуца у Снежану Блажевић а на питање браниоца окривљеног Митровића одговара да директно није видео, али га је окривљени Митровић после пуцања звао да му покаже њу мртву, па је на основу тога закључио да је пуцао. Када му председница већа предочи његов исказ из истраге, каже да директно није видео ко је пуцао, али да га је окривљени Митровић звао да му покаже како је пуцао у њу, па је на основу тога закључио, односно претпоставио да је он пуцао. На питање тужиоца у односу на предочавање разлика између исказа са претреса и исказа из истраге, понавља свој исказ из истраге да је видео да окривљени Митровић пуца у Блажевићку, што потврђује и на додатно питање председнице већа, страна 33 транскрипта са истог главног претреса.

И окривљени Лончар и сведок Анојчић у својим исказима негирају одбрану окривљеног да је критичном приликом било размене ватре, односно залагања, у ствари тако што, сем окривљеног Митровића нико и не тврди. У вези овог догађаја саслушан је и сведок Мирко Ковачевић, који на претресу од 18.03.2015. године, страна 49 и 50 транскрипта, наводи да је окривљени Митровић био код њега у станици милиције од почетка, први, други дан, каже, кад смо дошли у село, а то је било негде између 12. и 14. октобра 1991. године.

Што се тиче сведока одбране Златка Пелхе, исти на претресу од 12.маја 2015. године наводи да је у Сотин дошао између 08. и 10.новембра 1991. године, а пар дана после њега и окривљени Митровић је стигао. Након што му је предочен исказ сведока Мирка Ковачевића по том питању, каже не зна да ли је окривљени Митровић у Сотину био пре његовог доласка, ваљда мештани то знају. Обзиром на наведено евидентно је да је оптужени Митровић био у октобру месецу у Сотину и у акцији на Дунаву из

ватреног оружја лишио живота Снежану Блажевић. У односу на тачку 3.оптуженице окривљени Митровић наводи да је као припадник станице милиције Сотин, поступајући по наређењу учествовао у обавештавању појединих мештана да у року од 2 сата дођу уз центар села не и о њиховом привођењу као и у пратњи аутобуса приликом њиховог трансфера до Шида. Негира да је критичног дана суделовао у ликвидацији 13 мештана села, нити је убио том приликом Мирјану Рагуж. Другачије тврди окривљени сарадник истичући да је критичног јутра питао више лица, међу којима је био окривљени Митровић, да ли би учествовали у ликвидацији претходно приведених мештана, што је овај прихватио и пошао за војним камионом којим су они одвезени изван села код винограда Вупика. После краће расправе, окривљени Митровић је пуцао у Мирјану Рагуж и лишио је живота, након чега је са њим, окривљеним сарадником и више других лица чија је имена навео учествовао у егзекуцији осталих 12 мештана.

Супротно одбрани окривљеног Митровића, у свом исказу из истраге окривљени Драган Лончар тврди да је те прилике видео окривљеног Митровића, како након краће расправе рафално пуца и усмрћује Мирјану Рагуж. На претресу од 16.02.2015. године, делимично је изменио исказ, наводећи да није видео ко пуца, ипак сматра да је тада пуцао присутни окривљени Митровић јер је било говора да је био у вези са Мирјаном Рагуж која је тада убијена са осталим довозеним лицима. Вратио се потом кући и све испричао брату Николи. Међутим његов брат Никола у исказу са претреса од 12. маја 2015. године каже да му је брат по повратку испричао да су тада пуцали окривљени сарадник и окривљени Митровић, чему је претходила расправа између окривљеног Митровића и Мирјане Рагуж.

Сведок Жељко Мијаковац пак у истрази говори да је критичног јутра видео испред станице милиције паркиран војни камион, те Жељка Јокића и окривљеног Митровића. Кога је готово сигурно препознао по гласу, како уведе у товарни сандук оштећене Рајса и Ђукића који су касније убијени. На претресу је овај сведок ретерирао истичући да је тада било два лица са истим именом и презименом Драган Митровић, па је зато погрешно, што нико други не помиње јер двојице тога имена и презимена није ни било.

Обзиром на наведено налазим да одбрана окривљеног Митровића је неприхватљива, у супротности са изведеним доказима о којима је напред било речи и усмерена искључиво на избегавање кривице.

Што се тиче окривљеног Драгана Лончара исти у своју одбрану везано за тачку 3.оптуженице наводи да га је критично јутро његов претпостављени командир ТО Сотин, окривљени сарадник Милошевић питао да ли хоће да иде у пратњу мештана који се исељавају из села. Пристао је и својим возилом дошао испред станице милиције где му се придружио Жељко Јокић. Ту је био војни камион са спуштеном цирадом. Кренули су за њим. На излазу из села на контролном пункту нису заустављани. Након извесног времена камион је скренуо са главног пута на пољски пут према виноградима где се зауставио. Тек тада је видео да су ту мештани које је препознао. Уследило је пуцање из више цеви у чему није учествовао, јер му је пушка остала у колима. Сео је потом у возило и вратио се кући. супротно наводи окривљени сарадник. Истиче да је тог јутра саопштио већем броју лица, међу којима и окривљеном Лончару да ће изванредан број мештана бити стрељан, и да ако хоће у томе учествују. Окривљени Лончар је то прихватио и својим возилом кренуо у пратњу војног камиона. По доласку на лице места био је у врсти и заједно са њим и побројаним лицима пуцао на оштећене и усмртио их. Након тога учествовао у њиховом преношењу до оближњег канала. Одбрану окривљеног Лончара побија и сведок Предраг Безбрадица у свом исказу из истраге наводи тада да је по наредби приводио нека лица из села, чија имена помиње, који су после одвезени војним камионом, касније је чуо да су ликвидирани и да је међу онима који су то починили био и окривљени Лончар.

Имајући у виду предње наводе налазим да је одбрана окривљеног нелогична, неоснована и као таква неприхватљива. Он зна за исељавање мештана хрватске националности и у ту сврху ангажовања аутобуса ради њиховог трансфера до Шида и већег броја припадника територијалне одбране и станице милиције, па ипак иде у пратњу војног камиона својим возилом. Кроз контролни пункт пролазе мимо процедуре, уместо за Шид са главног пута скрећу на колски пут поред винограда који не води до Шида. На лицу места иако стоји на удаљености од око пет до шест метара види, бар тако тврди, само да пуца, то тврди у истрази, окривљени Митровић али не и други, иако се како каже пуцало из више оружја. Нико му није рекао шта треба да ради, па приликом доласка на лице места није ни изнео своју пушку из кола, само он.

Износећи своју одбрану окривљени Мирко Опачић истиче да је у критично време био председник месне заједнице у Сотину и бавио се искључиво цивилним питањима. Са радом и функционисањем станице милиције и територијалне одбране није имао никакве везе. Са командантом села, капетаном Милинковићем из ЈНА је сарађивао у вези њихове помоћи, ЈНА селу, ради успостављања колико толико нормалног живота. Помиње састанак у месној заједници који није сазвао, односно није га ни организовао, али је био присутан, када је са постојећег списка мештана окривљени сарадник заокруживао имена лица за исељење. Тада је ургирао за неке од њих да остану, али не зна да ли је овај то прихватио. У истрази је говорио да се ради о лицима од којих је окривљени сарадник са својом екипом одузимао возила, као и да су ти за које је он ургирао остајали. На састанку у месној заједници списак за ликвидацију није прављен, сутрадан док је био у месној заједници, ујутру, један аутобус за исељење је стигао, не зна ко га је наручио, он није. Убрзо је отишао и није се даље распитивао. После неколико дана чуо је за ликвидацију неких од мештана, за постојање наводног списка за ликвидацију сазнао је тек 2013. године, кад је овај поступак започет. Овакву његову одбрану у потпуности је побио окривљени сарадник. Наводи да га је управо окривљени Опачић са Вишићем обавестио о исељавању мештана хрватске националности из села, с тим да му је Опачић рекао да неће сви они ићи аутобусом већ ће један број њих бити стрељан. Ради обезбеђења војног камиона са возачем, упутио га је код команданта села, окривљеног Милинковића, из потоњег разговора са Милинковићем сазнао је да је овај о свему томе већ обавештен од окривљеног Опачића и да ће му у тражену сврху дати камион са возачем, с тим да се јави официру Тодоровићу, обзиром да ће он, капетан Милинковић, ићи за викенд кући. Истог дана увече на састанку у месној заједници који је заказао и водио председник месне заједнице, окривљени Опачић, а ко би то други могло, договорено је између њих двојице, окривљеног Опачића и окривљеног сарадника, да се направе два списка. Један за исељење и други за привођење и стрељање а донету одлуку ће реализовати окривљени сарадник. Тако и бива. Списак за привођење предаје у станицу милиције, након чега су та лица приведена. Сутрадан ујутру окривљени сарадник Милошевић са овом одлуком упознаје људе од његовог поверења, окривљеног Митровића, Лончара, Павића, Јокића и Цволета, позивајући их, односно питајући их да учествују у стрељању на шта су они и пристали а што је касније реализовано, о чему је напред било речи. По повратку са стратишта о извршеном, окривљени сарадник обавештава окривљеног Опачића.

На овом месту треба указати на исказ окривљеног Милинковића из кога произилази да је за њега окривљени Опачић персонално представљао локалну власт са којим је најчешће контактирао око онога што се у селу догађа. О састанку у месној заједници говори сведок Вученовић, апострофирајући окривљеног Опачића, окривљеног сарадника Милошевића и покојну Јованку Мартић као лица која одлучују окруживањем, како он каже, о судбини мештана хрватске националности, истина говорећи о њиховом исељавању, чему се нико од њих троје не противи.

И сведок Милан Остојић претходни председник Месне заједнице у Сотину истиче да је као неподобан смењен а да је на његово место по вољи тадашњих моћника као боља опција дошао окривљени Опачић који је био на линији са тадашњом руководећом структуром на вишем нивоу. Све напред изнето указује да одбрана окривљеног Опачића без икакве аргументације и да представља бежање од своје кривице, при чему се он представља као лице које ништа не одлучује, пребацујући кривицу за све што се дешава у селу, на окривљеног сарадника. Он, окривљени Опачић не може ни састанак у месној заједници да закаже, ни имена за исељење није заокруживао, за аутобусе за исељење мештана не зна ко је наручио и томе слично. Да ли се у тако што може веровати и да ли се његова одбрана може прихватити? Свакако не.

Суштина одбране окривљеног Милинковића је да иако је био командант места, ни он није знао за иселавање лица хрватске националности из села, нити било шта зна за стрељање мештана. Не зна ко је о томе одлучивао, у ту сврху није одобрио камион, нити касније радну машину за покоп лешева. Контакте које је имао са мештанима имао је искључиво са руководећим људима из институција. Тако наводи да је са окривљеним сарадником више пута био у контакту, као и са окривљеним Опачићем, из месне заједнице који је за њега персонално представљао локалну власт. Супротно његовој одбрани исказује окривљени сарадник, о чему је већ напред било речи. Осим реченог, окривљени сарадник наводи да је по повратку са викенда, срео окривљеног Милинковића и обавестио га о стрељању мештана, по сазнању да тела убијених нису закопана, окривљени Милинковић обезбедио му је радну машину УЛТ и возача у ту сврху.

Из исказа сведока Несторовића произилази да је те прилике на критичној локацији набацивао земљу на место које му је окривљени сарадник показао, тврдећи да је тада само поравнавао пут. У списима предмета постоји наредба команданта 80-те моторизоване бригаде, стр.пов.број 29/2 од 16.11.1991. године о успостављању команде места са окривљеним Милинковићем, као командантом, са задатком да организује власт у селу и обезбеди услове за безбедан живот становништва, те спречи неовлашћени улазак и претрес кућа, као и малтретирање мештана. Како сам окривљени Милинковић каже, управо с тога у селу је уведен полицијски час, и три пункта на излазу, односно улазу у село, уз пролаз искључиво са војним пропусницама, осим за пољске радове локалног становништва. За себе још каже да је био најстарији у селу, у месту. На питање тужиоца, страна 36 транскрипта са претреса од 05.02.2015. године, шта то значи, он одговара то значи да не могу да се предузимају никакве радње ни активности у селу без мог одобрења. Како се то уклапа са његовим тврдњама да не зна за иселавање становника Сотина, и стрељање, употребу војног камиона у ту сврху и касније УЛТ-а, односно неометан пролазак аутобуса са исељенима и војног камиона, а потом радне машине кроз контролне пунктове које држи војска без неопходних војних пропусница. Јасно је да је његова таква одбрана потпуно неоснована и да је усмерена на избегавање кривице.

Зашто окривљеном сараднику треба веровати? Одговор је једноставан. Зато што говори истину. Причу са толико детаља нико не може измислити, зато што за његове тврдње постоји потпора у материјалним доказима. Примарна и секундарна гробница на коју је указао и показао их на лицу места, те идентитет жртава пронађених у њима у прилог томе говоре. Надаље, одбрана којом превасходно себе терети не покушавајући да избегне и умањи своју кривицу, при чему прецизно означава и остале актере критичног догађаја. Потом, искази сведока у делу у којима потврђују његове речи, као и осталих окривљених у сегментима у којима је напред било говора. Затим, логично и јасно објашњење и тврдње које је изнео и током суочења. Нико од осталих окривљених са њим није био у завади. Због чега би их он онда неосновано теретио, за тако што нема

разлога. Очигледно је да су се критични догађаји одиграли на наведени начин, и да их он сам свакако није могао починити. То сам нико не може, па ни он, без обзира на покушај одбране окривљених у овом поступку да то докажу. Једноставно он за тако што и за све то, и састанак месне заједнице и прављење списка за иселење и стрељање, и набавка аутобуса, и војног камиона, и радне машине, и омогућавање несметаног пролаза кроз пунктове без војних пропусница, и још много тога што је предмет ове оптужнице, није имао капацитет, нити моћ да оствари. Као командир локалне територијалне одбране он без првог човека цивилне власти, оличене у председнику месне заједнице, односно савету месне заједнице, окривљеног Опачића и команданта села, официра ЈНА капетана прве класе, окривљеног Милинковића, то није могао да одлучи нити да реализује. Управо су њих тројица кључни актери најтрагичнијег догађаја из ове оптужнице, описаној под тачком 3. за коју сnose и највећу одговорност. Окривљени сарадник са таквим теретом, односно тегом није могао даље да живи, зато је одлучио да проговори, а што је допринело да се ови догађаји коначно расветле.

Из свега напред наведеног, на несумњив начин је утврђено да су окривљени сарадник и окривљени Митровић починили кривично дело из тачке 1. оптужнице, окривљени сарадник кривично дело из тачке 2. оптужнице, а сви оптужени кривично дело из тачке 3. оптужнице, при чему су непосредни извршиоци дела под тачком 3. окривљени сарадник, окривљени Митровић и окривљени Лончар, као саизвршиоци делујући заједнички ради остваривања истог циља, поступајући са директним умишљајем јер су били свесни свога дела и хтели његово извршење.

У радњама извршења убиства ових 13 лица, као саизвршилац фигурира и окривљени Опачић јер непосредно и одлучујући заједно са окривљеним сарадником доприноси да се донесе одлука о привођењу, затварању и стрељању означених цивила а не само иселевању мештана. Као председник савета месне заједнице и најутицајнија личност у том органу он непосредно комуницира са командантом места, окривљеним Милинковићем и од њега исходује да непосредни извршиоци стрељања добију војни камион са возачем у ту сврху. Очигледно је да постоји заједничка воља и код њега и код непосредних извршилаца, да предметна дела хоће да изврше заједнички, предузете радње свакога од њих чине природну и логичну целину, како у погледу извршења тако и у погледу жељених и наступелих последица. Описане радње окривљеног Милинковића представљају помагачке радње извршиоцима јер се сагласио са претходно донетом одлуком која му је саопштена да се поменути цивили стрељају, у коју сврху им је одобрио војни камион са возачем, несметани пролазак кроз пункт на излазу из села, а окривљеном сараднику касније и радну машину, односно УЛТ са возачем ради затрпавања лешева као и пролаз кроз излазни пункт. Тиме им је створио повољне претпоставке и услове и знатно олакшао извршење кривичног дела.

Поступајући на наведени начин као припадници страна у сукобу, оптужени су прекршили правила међународног права, садржаног у наведеној Женевској конвенцији и Допунском протоколу. Имајући у виду да су радње описане поменутом конвенцијом и Протоколом инкриминисане и домаћим законодавством након ратификације, окривљени су на представљени начин извршили поменуто кривично дело, које спада у кривично дело против човечности и међународног права. Урачунљивост окривљених ни на који начин није доведено у сумњу.

Приликом одлучивања о казни, обзиром на тежину дела, бројност жртава и наступеле последице, криминалну количину и улогу сваког од окривљених у извршењу дела тужилаштво предлаже:

- За оптуженог Митровића казну затвора у трајању од 15 година,
- за оптуженог Лончара казну затвора у трајању од 12 година,
- за оптуженог Опачића казну затвора у трајању од 13 година и

за оптуженог Милинковића казну затвора у трајању од 11 година.

Председник већа: То је све тужиоче? Хвала лепо.

Пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљаић

Изволите колегинице, само микрофон укључите.

Пуномоћник ошт.Марина Кљаић: Поштовано веће, као пуномоћник оштећених ја се придружујем завршној речи тужиоца, сматрам да је током овог поступка несумњиво доказано да су оптужени извршили кривично дело које им се терети, управо на начин како је то наведено у оптужници и из свих оних разлога које је детаљно образложио заменик тужиоца, тако да се ту не бих понављала, наводећи исто што је и колега изјавио. Указала бих само на пар детаља. Наиме, није предмет овог конкретног поступка, међутим ако посматрамо мало шири контекст свих ових догађаја, овакви догађаји су на тој територији у то време били учестали и извршавали се управо на овај начин. Суду је познато да се овакви догађаји, како овај, тако и други, да кренемо од Овчаре, од догађања у Ловасу, Тењи и осталим местима, никада нисмо могли извршити, баш како је колега навео радњом само једног починиоца, зато што једноставно није имао капацитет, ту се радило о акцијама са којима смо били сви упознати и које су се управо извршавале на начин са учешћем више лица, по заједничком договору. Тако да су и у овом предмету сви оптужени, свако на свој начин учествовали и доприносили.

У односу на одбрану оптуженог Опачића, указала бих на једна детаљ иако он негира да је учествовао у прављењу списка за ликвидацију, износећи своју одбрану у једном момену је рекао, па каже питао сам зашто те три жене, а рекли су па оне су биле у кухињи исувише су знале. Што на веома јасан начин указује да је и те како добро био упознат шта се ради, да се прави списак и да је у томе учествовао. Тако да

Председник већа: Тишина молим вас, тишина.

Пуномоћник ошт.Марина Кљаић:Предлажем суду да оптужене огласи кривим, да им изрекне примерене казне, а да приликом изрицања казни као отежавајућу околност цени управо чињеницу начина извршења самог дела, да се ради о потпуно беспомоћним цивилима, о цивилима које је та локална власт требала да штити а не да их убије, а поготово о начину како су извршена та убиства и прикривање злочина и премештање лешева и њихово депоновање у јаме где су се и остаци из кланице убацивали. Толико хвала.

Председник већа: Добро. У вези са имовинско правним захтевом то ћете остваривати у парници?

Пуномоћник ошт.Марина Кљаић: Имовинско правни захтев ћемо остваривати у парници.

Председник већа: Хвала лепо. Само још једно питање за тужиоца, пошто то се нисте осврнули у завршној речи, за Митровића за ову меру забране напуштања боравишта. Добро и има Лончар меру забране комуникације са сведоцима? Добро, у вези са мерама суду на оцену. Хвала лепо.

Бранилац Лончар Драгана адвокат Никола Николић

Изволите колега Николићу, Ви ћете колега Вукотићу сутра, јел тако? Добро, само питам да се нисте предомислили, добро. Изволите.

Адв. Никола Николић: Цењени суде, уважени колега, по мојој оцени шта је у овом поступку утврђено. Утврђено је и то је за мене неспорно, говорим само о тачки оптужнице која се односи на мог клијента, на мог брањеника, да су та несретна лица страдала у време, на месту и на начин како је то, односно у време и на месту како је то стављено у оптужници, али не на начин. Значи то је за нас, односно за мене једна неспорна чињеница. Људи јесу ликвидирани. Да видимо какав је то окривљени сарадник, какав је то човек за кога тужилац каже да је частан човек, који се после 22 године скривања, склањања, ћутања, појављује у улози у којој се појавио у овом процесу и у тај свој криминални акт, у тај ратни злочин увлачи и остале људе. Жао ми је што је Апелационо веће у једном моменту указало на, ја ћу се усудити рећи, можда није прикладан израз, инвалидност овог поступка, јер у њему недостају два лица наводно, наводно по исказу, је ли, окривљеног сарадника, непосредна извршиоца овог злочина. Ми смо то у одговору на оптужницу истакли, веће је одлучило да смо у праву, вратило је на поновни поступак, међутим потом исто веће, вероватно у једној метли гоњења оваквих кривичних дела против, чега ја наравно као бранилац нисам, наравно да треба и да се гоне ратни злочини, је без и једног јединог разлога донело супротну одлуку, наиме потврдило је оптужницу Тужилаштва за ратне злочине. Поставља се велико питање шта би Горан Павић, за којим је издата потерница, шта би Жељко Јокић за којим је издата потерница, која су лица евидентирана, зна се где се налазе, рекла у овом претресу. Можда, значи претпоставка је, зато сматрам да је овај поступак у сваком случају непотпун, претпоставка је да би они можда рекли пуцао је искључиво окривљени сарадник и пуцао сам ја. Рецимо то би реко Јокић, а Павић би можда рекао пуцао је окривљени сарадник и пуцао сам ја. Овај поступак без обзира како ви одлучите имаће своје недостатке, јер ми праве учеснике нисмо до краја испитали, а који су лоцирани, за које имамо податке и не видим разлога и нестрпљења након 22 године по откривању овог злочина, зар није могло још две године да се изврши изручење тих лица, и онда евентуално да се блокира одбрана у било каквој својој намери да брани своје клијенте. Окривљени сарадник је лице по мојој оцени које се служи свим и свачим, а оно што је чињеница избегава истину да би свој статус од 10 година затвора чини ми се који није ни мање, оправдао и јако ми је жао што није јединствен предлог одбране, дакле то смо сви ми браниоци предложили, да се изврши његово психолошко психијатријско вештачење, да би се утврдило евентуално да ли је склон конфабулацијама, дакле мислим да је то велики пропуст у сваком случају имамо ово је другостепени поступак на који ћемо указати, значи то је случај да јединствена одбрана предлаже нешто, суд одбија, по мојој процени не знам зашто, ако је лице часно, честито и говори истину, ови би то нашли и врло једноставно решили и ми би били у проблему као одбрана. Шта се дешава, мој брањеник је ожењен Хрватицом, долази у тим ратним дешавањима са својом супругом Хрватицом, дакле ја се извињавам још једном, ја нисам рекао трагична је ситуација око тих и то ми не споримо, то се обраћам сада родбини покојних, то није у питању ни са ваше ни са наше ни са било чије стране, да било какав ратни злочин се може подржавати. Значи, он је све време под једном опаском тамо што је лепо исказао Никола Лончар, његов брат који је рекао да су имали изузетно великих проблема да се морала су се та деца и његова супруга једноставно склонити из тог подручја где су у то време ајде назовимо српске снаге биле актуелне, и шта се даље дешава, он је стално по опаском, ми смо видели да је он тада био јако

млад човек, и у делу исказа којим терети мог брањеника Милошевић каже: „сви смо пуцали“, то ћете молим вас обратити пажњу на тај део јер овде смо имали унакрсно испитивање, или је то било у истрази, верујте ја тако не могу да пратим те факте, он каже „сви смо пуцали“, ја кажем на који начин си Милошевићу утврдио да сте сви пуцали, он опет каже „сви смо пуцали“, јеси се окретао у моменту када си испаливао хице у несретне људе да видиш ко то пуца поред тебе, „нисам се окретао“, да ли с и пипао аутоматско оружје неког од учесника тог догађаја да видиш да је из тог оружја пуцано, „нисам пуцао“, он наравно остаје код тог договореног са тужилаштвом „сви су пуцали“, неби ли у неколико ко што сада видимо да је истина, смањио интензитет казне у односу на себе. Ја ћу поставити питање ако се окривљеном сараднику безрезрвно верује, шта ћемо онда са сведоцима који су овде исказали да сведок окривљени сарадник буквално лаже, сведок Лазар Тинтор на главном претресу од 12.05. каже „Милошевић Жарко лаже у погледу тога да се гласало ко ће бити ликвидиран“, сведок Винко Тркуља на истом претресу каже „Милошевић лаже у погледу списка за ликвидације“, исказ са главног претреса од 06.02.2015. године, дакле ми имамо овде процесне учеснике субјективне доказе који директно кажу да окривљени сарадник лаже, они су заклетни, суд ће наравно како се и поступа вагати све те ствари, и онда ће надам се донети једну правилну одлуку. Господин тужилац се позвао на неки исказ Безбрадице како је чуо да је тамо учествовао мој брањеник, сведок Предраг Безбрадица на главном претресу 17.03. то су ове моје које ја преписујем, каже „чуо сам да је Лончар присуствовао ликвидацији“, присуствовао, где је велика контрадикторност и можда моја овако један од постулата овога доказног поступка у односу на мог брањеника. Жарко Милошевић каже на главном претресу 06.02.2015. године „дан раније пре стрељања отишао сам код Лончара и рекао му шта ће се догодити, а он је прихватио да учествује“, то каже на главном претресу. Нећу стављати у однос, у релацију исказ Милошевићев, мог брањеника и његовог брата Николе који јасно сведочи о догађањима када је овај пристигао, зашто га је повео и тако даље, зато јер може суд да закључи да је то ипак брат мада сте видели какав је то сведок, па му је стало да одбрани брата. Е зато знате сведок сарадник у предмету КТИ.1/13, односно окривљени сарадник, извињавам се, у свом исказу од 05.08.2013. године, каже: „Лончар није знао за спискове, Лончара сам ујутру питао да ли је спреман да помогне да се људи одведу на стрељање“, вама овде каже наравно да то потврђује Никола истину потврђује, он уопште, ово је исказ где је јасно да окривљени сарадник бар што се тиче мог брањеника не говорим о другима, лаже. Варијанта је била што више људи укључим то ће за мене казна да буде мања, нажалост сада видимо да је то тако, не користим ово јер то није доказ у поступку, али када Лончар значи брат доводи овога окривљеног сарадника овде на суђење, вози га, и када га Драган пита „зашто ме човече у ово мешаш на тај начин“, он му каже „ти си споредан“, другим речима доста њих сам умешао, ти сми ми споредан, ти нећеш. Значи, имамо судија јасну ситуацију на два исказа 05.08.2013. године и како сам оно рекао 06.02.2015. године, где је окривљени сарадник различито исказује шта је рекао, када је рекао и у које време и зашто је дошао по Драгана Лончара. Дакле, мој брањеник од самог почетка овог поступка има једну доследну и прихватљиву одбрану, чак је и тужилац користио у оптужници делове одбране мог брањеника који је свакако својим исказима буквално успео да појасни околности кривичног дела које је извршено. Мислим да у оваквој ситуацији какву имамо, како сам изнео није поуздано и није апсолутно утврђено да је мој брањеник том приликом пуцао, ако треба да одговара за присуствовање догађају у који није желео, у коме није желео да учествује, где је објаснио побуде и мотиве зашто је морао да крене са „шерифом“ Сотина, зато што је то једна, нећу га тако дисквалификовати, али једна кабадахијска особа која је уствари држала то мало место, како Србе тако и Хрвате, ове нажалост или вероватно и неке Србе је ликвидирао. Значи, не може му се поверовати, оцењујем да је то једини доказ

који је против мог брањеника, а уосталом и осталих окривљених и мислим да суд имајући све у виду ово мора у односу на мог брањеника донети ослобађајућу пресуду. Са друге стране, не кажем да овај злочин има сада не говорим конкретно у односу на мог брањеника, да овај злочин нема ту неку своју на крају пенални резултат, треба да постоји пенални резултат, али наша ревност, дакле апсолутно треба да буде, да буде онај ко је крив осуђен за то што је радио, али немојмо у тој како сам рекао једном вихору жеља да откријемо све ратне злочине, људе кажљавати таквим казнама какве прелаже тужилац. О чему се ради, није законодавац дао тужиоцу ту могућности да као чаробним штапићем он сада љуља неке казне које су потпуно непримерене и времену протеклом од самог догађаја, него му је дао тај законски инструмент да он тачно определи сваки степен тежине кривице код одређеног окривљеног, да је тужилац неким случајем погрешно наравно погрешно предложио за присуствовање мом брањенику рецимо 4-5 година затвора, ја би то прихватио да је тужилац погрешно ценио доказе, али да је то нешто реално, мога брањеника тешко је осудити за присуствовање, ја знам да ће нажалост веће вероватно да се повуче лажима окривљеног сарадника, усудио сам се рећи и лажима, зато што имамо два заклета сведока који кажу лаже, лаже, а да не причам о читавој лепези сведока који су, који ниједан једини није сведочио о евентуалном учествовању мог брањеника у томе, напротив сви су говорили да они ни не знају да је Драган Лончар био припадник ТО или припадник полиције, он се нигде није појављивао, само је чувао неку стражу. Зашто, па управо га је „шериф“ скрајнуо зато што му је сумњив јер је отац, односно супруг хрватске држављанке која је Вогу хвала остала жива и њена деца. Сматрам да није доказано ништа више од учешћа мог брањеника на лицу места, од почетка је рекао где је стајао, како је стајао, и томе немамо супротних доказа, осим наравно исказа окривљеног сарадника, тешко ће бити овом већу да процени наравно да је добро што имамо и другостепени поступак, али ја предлажем да мог брањеника ослободите од кривичне одговорности. Хвала.

Председник већа: Хвала лепо колега Николићу. Само још једно питање у вези са овом мером која има према Вашем? Да се укине је ли?

Адв. Никола Николић: Судија па завршавате поступак, укините меру.

Председник већа: Добро. Хвала лепо.

Адв. Никола Николић: То је човек из народа који, то може да бежи неки Карић, неки Мишковић, неки, али....

Председник већа: Добро. Хвала лепо. Седите, искучите само микрофон.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради паузе од....

Адв. Душан Игњатовић: Имамо предлог, пошто већ радимо сутра, и претпостављам да ће и колега Алексић сутра да да....., или сте спремни данас.

Адв. Радоје Алексић: Ја ћу следећи петак 19.

Адв. Душан Игњатовић: Па неће бити, не знам. Значи предлажемо да се данас завршимо, прекинемо са радом...

Председник већа: Онда бисте Ви сутра?

Адв. Душан Игњатовић: Сутра, јесте.

Председник већа: Је ли Вукотићу Ви бисте сутра, Алексићу не бисте могли сутра?

Адв. Радоје Алексић: Па неби зато што сутра имам још једну обавезу, а морам да се припремим обзиром на неке околности које је....

Председник већа: Добро. Реците Николићу.

Адв. Радоје Алексић: Ја сам уписао 19.

Председник већа: Само да видимо, реците Николићу.

Адв. Никола Николић: Судија ја, извињавам се и тужиоцу и већу, и тужиоцу и већу, ја сам пропустио и то вас молим да буде допуна моје завршне речи.

Председник већа: Добро.

Адв. Никола Николић: Да кажем једну врло важну одлучну чињеницу, а то је следеће, када су се ти лешеви тих несретних људи дислоцирали, дислоцирали, није Жарко Милошевић позвао Лончара да му помогне у том бестидном послу, па наравно га да није позвао јер је знао да овај није упуцао те људе, дакле када Милошевић одлучује да дислоцира лешеве да би сакрио свој злочин, и можда још понекога, не зове као учесника Лончара, јер он зна да Лончар није, да јесте присуствовао, али да није учествовао. Хвала, извините што сам....

Председник већа: Хвала лепо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес, сутра се наставља у 09,30 часова.

Значи иста ова судница, сутра настављамо са завршним речима Вукотића, браниоца па онда Бранкице Мајкић и колеге Душана Игњатовића, Абдоли Ви онда. Алексићу Ви остајте за следећи петак.

Довршено у 10,55 часова.

Записничар,

Председник већа-судија